

Saint Martory

Saint-Martory er en kommune i departementet [Haute-Garonne](#) i det sydvestlige Frankrig.

Historisk og kulturelt ligger kommunen i Pays de [Comminges](#), svarende til det tidligere [grevskab Comminges](#), et distrikt i [provinsen Gascogne](#) beliggende i de nuværende departementer [Gers](#), [Haute-Garonne](#), [Hautes-Pyrénées](#) og [Ariège](#).

Den er udsat for et ændret oceanisk klima og drænes af [Garonne](#), [Saint-Martory-kanalen](#) og forskellige andre små vandløb. Kommunen har en bemærkelsesværdig naturarv nemlig et [Natura 2000-område](#) ("Garonne, Ariège, Hers, Salat, Pique og Neste"), et beskyttet område ("Garonne, Ariège, Hers Vif og Salat") og fire naturområder af økologisk, faunamæssig og floristisk interesse.

Saint-Martory er en landkommune med 1.052 indbyggere i 2021. Dens indbyggere kaldes Saint-Martoriens eller Saint-Martoriennes.

Kommunens arkitektoniske arv omfatter otte bygninger, der er fredet som historiske monumenter: et vejkryds, fredet i 1913, et kors, fredet i 1927, [Saint-Martory-broen](#), fredet i 1950, [Peyro-Hitto menhir](#), fredet i 1962, en bygning, fredet i 1988, slottet, fredet i 1993, [Montconfort-hulen](#), fredet i 1993, og en bygning, fredet i 1994.

Kommunen Saint-Martory er beliggende i departementet [Haute-Garonne](#) i [Occitanie-regionen](#).

Den ligger 66 km i luftlinje fra [Toulouse](#), præfektur for departementet, 17 km fra Saint-Gaudens, underpræfektur, og 48 km fra [Bagnères-de-Luchon](#)³, [hovedkontoret](#) for [kantonen Bagnères-de-Luchon](#), som kommunen har været afhængig af siden 2015 i forbindelse med departementsvalgene. Kommunen er også en del af opholdsområdet Salies-du-Salat.

De nærmeste kommuner er:

[Mancioux](#) (2,4 km), [Arnaud-Guilhem](#) (2,6 km), [Lestelle-de-Saint-Martory](#) (2,9 km), [Laffite-Toupière](#) (3,1 km), [Montsaunès](#) (3,5 km), [Mazères-sur-Salat](#) (3,7 km), [Roquefort-sur-Garonne](#) (4,3 km), [Auzas](#) (4,8 km).

Historisk og kulturelt er Saint-Martory en del af Pays de [Comminges](#), svarende til det tidligere [grevskab Comminges](#), et distrikt i [provinsen Gascogne](#) beliggende i de nuværende departementer [Gers](#), [Haute-Garonne](#), [Hautes-Pyrénées](#) og [Ariège](#).

Saint-Martory grænser op til otte andre kommuner, herunder [Lestelle-de-Saint-Martory](#) mod sydvest med et [firkantpunkt](#).

Nabokommunerne er [Mancioux](#), [Arnaud-Guilhem](#), [Castillon-de-Saint-Martory](#), [Laffite-Toupière](#), [Lestelle-de-Saint-Martory](#), [Mazères-sur-Salat](#), [Montsaunès](#) og [Roquefort-sur-Garonne](#).

Kommunens areal er 830 hektar og dens højde varierer fra 269 til 485 meter.

Den historiske landsby er bygget på venstre bred af [Garonne](#) ved foden af Escalères klippefront. Forstaden udviklede sig på højre bred, i Garonnes [alluviale slette](#).

Den afvandes af [Garonne](#), [Saint-Martory-kanalen](#), en gren af Garonne, Peyroutou-floden og af to små vandløb, der udgør et hydrografisk net på 10 km i samlet længde.

[Garonne](#) er en hovedsageligt fransk flod, der har sit udspring i [Spanien](#) og løber i 529 km, før den løber ud i Atlanterhavet.

[Saint-Martory-kanalen](#), med en samlet længde på 71,2 km, har sit udspring i kommunen og løber fra sydvest til nordøst. Den krydser kommunen og løber ud i [Garonne](#) ved [Toulouse](#), efter at have krydset 19 kommuner.

I 2010 var klimaet i kommunen af det ændrede oceaniske klima, ifølge en undersøgelse baseret på en række data fra perioden 1971-2000.

I 2020 offentliggjorde Météo-France en typologi over klimaet i Frankrig, hvor kommunen er udsat for et bjergklima eller bjergkanter og ligger i den centrale Pyrenæer-klimaregion, der er kendetegnet ved en årlig nedbør på 1.000 til 1.200 mm.

[Natura 2000-nettet](#) er et europæisk økologisk net af naturområder af økologisk interesse, der er udviklet på grundlag af habitatdirektivet og fugledirektivet, og som består af særlige bevaringsområder og særligt beskyttede områder.

Der er defineret en Natura 2000-lokalitet i kommunen i henhold til habitatdirektivet: "Garonne, Ariège, Hers, Salat, Pique og Neste" med et areal på 9,581 ha, et hydrografisk net for vandrende fisk (aktive og potentielle gydeområder, der er vigtige for laks, og som er genstand for regelmæssig opdræt, og hvis voksne fisk allerede når Foix ved [Ariège](#).

Kommunen Saint-Martory er sårbar over for forskellige naturkatastrofer, såsom storme, tordenvejr, sne, ekstrem kulde, hedeølger eller tørke. Herudover oversvømmelser, skovbrande og jordskælv (moderat seismicitet).

Det er også udsat for en teknologisk risiko, nemlig svigt af en dæmning.

Nogle dele af det kommunale område vil sandsynligvis blive ramt af risikoen for oversvømmelser fra oversvømmede floder, navnlig [Saint-Martory-kanalen](#).

Kommunen er blevet anerkendt som en naturkatastrofefetilstand på grund af skader forårsaget af oversvømmelser og mudderskred i 1982, 1992, 1999, 2009, 2013 og 2022.

En departementsplan for beskyttelse af skovene mod brande blev godkendt ved præfekturdekret af 25. september 2006.

Saint-Martory er udsat for risikoen for skovbrande på grund af tilstedeværelsen af [Petites Pyrénées-massivet](#) på sit område. Det er således forbudt for kommunens ejere og deres begunstigede at bære eller tænde bål i det indre af landet og i en afstand af 200 meter fra skove, plantager, genplantning af skov og heder.

Afbrænding er også forbudt, såvel som brande såsom [mechouis](#) og [grill](#), med undtagelse af dem, der er planlagt i faste installationer (ikke placeret under dække af træer), der udgør et beboelsesudhus.

Forhistorie

La Tourasse-hulen

[Tourasse-hulen](#), nogle gange kaldet Montpezat-hulen fordi det ligger praktisk talt direkte over det gamle slot Montpezat nordøst for byen, på et sted kaldet *La Tourasse*.

I 1872 valgte [Gabriel de Mortillet](#) dette sted til at karakterisere en [stratigrafisk fase](#), [den tourassiske](#), mellem [den magdalenske](#) og [den neolitiske stenalder](#).

Denne fase er nu faldet ud af brug til fordel for udtrykket [Azilian](#). Stratigrafien på dette sted omfatter af [Magdalenian](#), der er et niveau, der ifølge Huot (1985) enten er en blanding af Magdalenen og Azilian eller en reel overgangsperiode, men Barbaza (1997) tilskriver det [Laborian](#) der er et tidligt aziliansk niveau, et aziliansk niveau og flere niveauer af [Rescuier](#).

Montconfort-hulen

[Hulen Montconfort](#), nær den foregående, er en udsmykket hule beboet i [Magdalenian](#), udgravet i 1882 af L. Darbas. Det har været opført som et historisk monument siden 1993.

Der er fundet [spyd](#) af Lussac-Angles-typen, hvilket føjer Montconfort til den korte liste over kendte pyrenæiske lokaliteter, der vidner om forholdet mellem den nordlige del af Aquitaine og de sydlige regioner med spredningen af disse spyd i sydlig retning ([Quercy](#), Pyrenæerne, Cantabrisk region).

Peyro-Hitto

Forhistorisk menhir, som navnet antyder (oversættelse: Stående sten). Den er hentet fra den anden bred af Garonne og står ved siden af kirken.

Antikken

Saint-Martory var besat af *oppidum* Calagurris eller Calagorris afhængigt af kilderne.

Steder og monumenter

- [Kirken Notre-Dame-de-l'Assomption i Saint-Martory](#)
- [Kapel](#) Notre-Dame de Monconfort: Efter ødelæggelsen af det gamle kapel under revolutionen i 1793 blev det genopbygget fra 1834 til 1837 af sognebørnene i Saint-Martory med de gule sandstenssten fra [klosteret Bonnefont](#) og velsignet den 30. maj 1837 under navnet Notre-Dame de Montconfort af biskop [d'Astros](#) i overværelse af præsterne fra nabosogne, magistrater, kommunale embedsmænd, militære og fremtrædende personer, der deltog i processionen fra kirken til kapellet. Marmoralteret, relikvierne og statuen af Jomfruen og barnet (1 meter høj) blev overført til kirken Saint-Martory
- [Oratorium i Notre-Dame de Poueich](#), bygget i 1880 på bakken med udsigt over byen Saint-Martory, for *enden af Poueich*. På basen er indgraveret på latin: "*Posuerunt me custodem*" ("De har sat mig som formynder") og "[Salve Regina](#)" ("Hil dig, o dronning")
- [La Tourasse-hulen](#)
- [Montconfort-hulen](#)
- [Saint-Martory-kanalen](#)
- Den mesterlige [bro](#) over Garonne stammer fra 1724 og er udført af [intendanten Antoine d'Étigny](#), som vi også skylder de to [triumfbuer](#). Broen og de to gamle byporte har været fredet som historiske monumenter siden 1950
- Montpezat-familien, [greverne af Comminges](#), byggede successivt to [slotte](#) i Saint-Martory. Det første, fra det 11. århundrede, har udsigt over byen mod nordøst på Montpezat-bakken. Den anden, af renæssancearkitektur, er bygget på højre bred af Garonne 280 m opstrøms fra hovedbroen. Sidstnævnte slot har været opført som et historisk monument siden 1993
- Ved siden af kirken har [Peyro-Hitto menhiren](#) været klassificeret som et historisk monument siden 1962
- Det tidligere gendarmeri har arkitektoniske elementer fra det tolvte og trettende århundrede fra det tidligere [kloster Bonnefont](#). Bygningen blev første gang opført som et historisk monument i 1927, før den blev klassificeret i 1994

- Rue du Centre, en bygning fra det attende århundrede, der støder op til resterne af voldene, har været opført som et historisk monument siden 1988
- Papeterie de Foulon, Papeteries Navarre-koncernens fabrik.